

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa **O., s. r. o., M.**, IČO: X., právne zast. K. P., s. r. o., J., IČO: X., proti odporcovi **S. M., a. s., P.**, IČO: X., právne zast. A. G. S., s. r. o., G., IČO: X., v **konaní o návrhu navrhovateľa na nariadenie predbežného opatrenia**, na dovolanie navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave zo dňa 31. mája 2010, č. k. 21Cob/227/2010-138, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Navrhovateľ je povinný zaplatiť odporcovi trovy dovolacieho konania vo výške 83,20 Eur na účet jeho právneho zástupcu.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Senica uznesením zo dňa 25. 02. 2010, č. k. 8Cb/20/2010-37, rozhodol tak, že vyhovel návrhu a nariadil predbežné opatrenie, ktorým uložil odporcovi povinnosť zdržať sa akceptácie upísania akcií odporcu, akceptácie zápisov v listine upisovateľov alebo akceptácie prejavov vôle, doručených upisovateľmi a zdržať sa oznamovania o akceptovanom počte upísaných akcií ich upisovateľom a doručovania oznámení o akceptovanom počte upísaných akcií ich upisovateľom na základe uznesenia mimoriadneho valného zhromaždenia odporcu, prijatého v rámci bodu č. 3 programu mimoriadneho valného zhromaždenia, konaného dňa 08. 12. 2009, ktorým mimoriadne valné zhromaždenie odporcu poverilo predstavenstvo zvýšením základného imania odporcu a rozhodnutia predstavenstva zo dňa 15. 01. 2010, ktorým predstavenstvo odporcu v prenesenej pôsobnosti valného zhromaždenia odporcu rozhodlo o zvýšení základného imania odporcu, a to až do uplynutia 30 dní od vykonateľnosti rozhodnutia vo veci samej. Súčasne súd odporcovi uložil povinnosť zdržať sa prijatia peňažných prostriedkov hradených upisovateľmi a splatenie emisného kurzu nimi upísaných akcií odporcu na základe uznesenia mimoriadneho valného zhromaždenia, konaného dňa 08. 12. 2009, ktorým mimoriadne valné zhromaždenie odporcu poverilo

predstavenstvo zvýšením základného imania odporcu a rozhodnutia predstavenstva odporcu zo dňa 15. 01. 2010, ktorým predstavenstvo odporcu v prenesenej pôsobnosti valného zhromaždenia rozhodlo o zvýšení základného imania odporcu, a to až do uplynutia 30 dní od vykonateľnosti rozhodnutia vo veci samej. Súd prvého stupňa dospel k názoru, že navrhovateľ sa môže domáhať neplatnosti uznesenia mimoriadneho valného zhromaždenia odporcu z dôvodu, že nebol dostatočne informovaný o emisnom kurze nových akcií, určených na upisovanie, môže sa domáhať i určenia neplatnosti uznesenia mimoriadneho valného zhromaždenia o zvýšení základného imania odporcu a určenia emisného kurzu akcií, určených na upisovanie, a to emisného kurzu pre 1. a 2. upisovacie kolo, pretože emisný kurz pre akcionárov, upisujúcich nové akcie v 1. a 2. upisovacom kole bol dvojnásobne vyšší, ako emisný kurz určený pre veriteľov spoločnosti, čo môže viesť k znerovnoprávneniu akcionárov spoločnosti oproti veriteľom, keď veritelia, ktorí nie sú akcionármi spoločnosti, mohli nadobudnúť 1 akciu za cenu 6,-- Eur, kým akcionári spoločnosti ju mohli nadobudnúť za cenu 12,-- Eur za 1 akciu. Preto súd prvého stupňa čiastočne vyhovel návrhu navrhovateľa a o trovách konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 2 O. s. p. tak, že žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania nepriznal.

Na odvolanie odporcu Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací uznesením zo dňa 31. 05. 2010, č. k. 21Cob/227/2010-138 zmenil uznesenie súdu prvého stupňa tak, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol. V odôvodnení uviedol, že súd prvého stupňa za osvedčenú skutočnosť považoval sled konaní odporcu, ktorý nerovnakým určením emisného kurzu pri upisovaní akcií v jednotlivých kolách znevýhodnil akcionárov odporcu oproti jeho veriteľom, čo zakladá dôvod pre podanie žaloby o určenie neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia odporcu a tým i dôvod pre nariadenie predbežného opatrenia. Po vydaní predbežného opatrenia však bolo odvolaciemu súdu odvolateľom preukázané, že odporca už akceptoval upísanie nových akcií, upisovateľom už doručil oznámenie o akceptovanom počte upísaných akcií, došlo i k úhrade emisných kurzov upísaných akcií zo strany upisovateľov, k prijatiu peňažných prostriedkov platených na úhradu emisného kurzu upisovateľmi odporcom, preto sa nariadené predbežné opatrenie v rozsahu znenia výroku, ktorým súd uložil odporcovi povinnosť, stalo bezpredmetným. Odvolací súd konštatoval, že pre rozhodnutie súdu je podľa ust. § 154 ods. 1 v spojení s ust. § 167 ods. 2 O. s. p. rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia, čo platí i pre rozhodnutie odvolacieho súdu (§ 211 ods. 2 O. s. p.), a na základe takto zmeneného skutkového stavu dospel odvolací súd k záveru, že nariadenie predbežného opatrenia v rozsahu a znení, ako bolo súdom prvého

stupňa vydané, nie je dôvodné, pretože odporcovi ukladá zdržať sa úkonov, ktoré preukázateľne vykonal ešte pred jeho doručením. K novým skutočnostiam, pre ktoré navrhovateľ trval na predbežnom opatrení, odvolací súd neprihliadol s poukazom na ust. § 213 ods. 1 a § 205a O. s. p. z dôvodu, že neboli uvádzané v návrhu a súd prvého stupňa na ich základe predbežné opatrenie nenariadil. Výrok o trovách konania sa zakladá podľa ust. § 224 ods. 1 O. s. p.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podal navrhovateľ dovolanie v zákonnej lehote, ktoré odôvodnil tým, že postupom odvolacieho súdu mu ako účastníkovi konania bola odňatá možnosť konať pred súdom, a preto žiada rozhodnutie odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Dovolateľ má za to, že odvolací súd nesprávne právne posúdil vec podľa právnej normy (§ 205a a § 213 O. s. p.), ktorá nie je na zistený skutkový stav aplikovateľná. Navrhovateľ v dovolaní zdôraznil, že v čase podania návrhu na nariadenie predbežného opatrenia ešte nové akcie neboli upísané. Tieto nové skutočnosti vyšli najavo až po vydaní predbežného opatrenia a navrhovateľ na nich vo svojom vyjadrení k odvolaniu odporcu poukázal. Navrhovateľ je toho názoru, že povinnosťou odvolacieho súdu bolo zaoberať sa novými skutočnosťami v predmetnej veci, pretože boli relevantné pre posúdenie nevyhnutnosti ponechania predbežného opatrenia v platnosti. Podľa dovolateľa, ak by sa odvolací súd zaoberal novými skutočnosťami, dospel by k záveru, že ponechanie predbežného opatrenia je potrebné, o. i. aj z dôvodu, že upísanie nových akcií neprebehlo podľa ust. § 210 ods. 4 Obchodného zákonníka. Keďže odvolací súd podľa dovolateľa aplikoval na daný prípad nesprávnu právnu normu, bola navrhovateľovi takýmto postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom tým, že mu bola odvolacím súdom odňatá možnosť vyjadriť sa ku skutočnostiam relevantným pre posúdenie predmetnej veci. Z uvedeného dôvodu považuje dovolateľ rozhodnutie odvolacieho súdu za nezákonné.

Odporca vo svojom vyjadrení k podanému dovolaniu uviedol, že je sporné, či navrhovateľ podal dovolanie z dôvodu procesnej vady konania na odvolacom súde, alebo z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci odvolacím súdom. Odporca má za to, že odvolací súd postupoval správne, keď zmenil rozhodnutie súdu prvého stupňa a návrh na vydanie predbežného opatrenia zamietol. Predbežné opatrenie súdu prvého stupňa podľa odporcu v rozsahu druhej časti výroku zakazovalo navrhovateľovi zdržať sa prijatia peňažných prostriedkov hradených upisovateľmi na splatenie emisného kurzu, bez ohľadu na to, či by boli prijaté v hotovosti alebo na účet v banke. Podľa odporcu je nepochybné

a preukázané, že upisovatelia emisné kurzy do dňa vydania predbežného opatrenia splatili a odporca tieto peňažné prostriedky určené na splatenie emisných kurzov prijal. Aj z uvedeného dôvodu má odporca za to, že navrhovateľ predbežným opatrením nedocielil požadovaný stav dočasnej ochrany jeho práv. Ak by ostalo predbežné opatrenie v platnosti, tak podľa odporcu ho toto opatrenie nijakým spôsobom neobmedzuje, keďže sa vzťahuje na rozhodnutie predstavenstva o zvýšení základného imania zo dňa 15. 01. 2010 a v čase vydania a doručenia predbežného opatrenia odporcovi už uplynuli všetky lehoty na akceptáciu upísania akcií odporcu, akceptáciu zápisov v listine upisovateľov, alebo akceptáciu prejavov vôle doručených upisovateľmi a pod. Odporca vo svojom vyjadrení ďalej zdôraznil, že ak by predbežné opatrenie ostalo v platnosti, jeho účinky by zanikli rozhodnutím vo veci samej, a preto takýmto ponechaním platnosti predbežného opatrenia by nevznikla žiadna ochrana navrhovateľa, keďže úkony, ktorých sa mal odporca zdržať, boli už skonsumované. Odporca ďalej uviedol, že na navrhovateľom žiadaný postup súdu podľa ust. § 213 ods. 2 O. s. p. nemajú účastníci konania právny nárok, nakoľko súd postupuje podľa tohto ustanovenia len vtedy, ak je toho názoru, že sa na vec vzťahuje ustanovenie právneho predpisu, ktoré pri doterajšom rozhodovaní o veci nebolo použité a je pre rozhodnutie veci rozhodujúce. Podľa odporcu odvolací súd nemohol pri rozhodnutí aplikovať ani ust. § 210 ods. 4 Obchodného zákonníka, keďže jeho aplikáciou by bolo porušené právo odporcu ako účastníka konania, a to že musí existovať vecná súvislosť medzi predbežným opatrením a konaním vo veci samej. Z uvedeného dôvodu je podľa odporcu v danom prípade daný dôvod na odmietnutie dovolania, alternatívne dôvod na jeho zamietnutie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal účastník konania, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.), najskôr skúmal, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

Podmienky prípustnosti dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu upravuje ustanovenie § 237 a § 239 O. s. p.

Dovolaním z dôvodov uvedených v ust. § 237 O. s. p. je možné napadnúť všetky rozhodnutia odvolacieho súdu bez ohľadu na formu rozhodnutia, na jeho obsah alebo

na povahu predmetu konania. Prípustnosť dovolania podľa ust. § 237 O. s. p. nie je daná tým, že dovolateľ tvrdí, že rozhodnutie odvolacieho súdu je postihnuté niektorou z vád uvedených v tomto ustanovení. Dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je v tomto prípade prípustné iba vtedy, ak touto vadou rozhodnutie skutočne trpí, t. j., ak sa stali skutočnosťami, v dôsledku ktorých vada vznikla a prejavila sa v rozhodnutí (postupe) odvolacieho súdu. K tomu, či rozhodnutie odvolacieho súdu trpí niektorou z vád uvedených v ust. § 237 O. s. p., prihliada dovolací súd nielen na podnet dovolateľa, ale z úradnej povinnosti (ust. § 242 O. s. p.).

Podľa ust. § 239 ods. 1 O. s. p., dovolanie je prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ak odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, alebo, ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností na zaujatie stanoviska.

Podľa ust. § 239 ods. 2 O. s. p., dovolanie je prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak:

- a) odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu,
- b) ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia,
- c) ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Podľa ust. § 239 ods. 3 O. s. p. ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, o znalečnom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákonom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

S poukazom na ust. § 293 ods. 3 O. s. p. v prejednávanej veci dovolanie nie je prípustné, pretože smeruje proti uzneseniu o predbežnom opatrení.

Dovolací súd preto s poukazom na ust. § 242 ods. 1 O. s. p. skúmal, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd v zmysle § 237 O. s. p. a najmä sa zamerlal na tvrdenie dovolateľa, že mu postupom odvolacieho súdu bola odňatá možnosť konať pred súdom.

Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu.

Vyjadruje to aj znenie ustanovenia § 157 ods. 2 O. s. p., podľa ktorého v odôvodnení rozsudku uvedie súd podstatný obsah prednesov, stručne a výstižne vyloží, ktoré skutočnosti má preukázané a ktoré nie, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov spravoval, prečo nevykonal i ďalšie dôkazy, a posúdi zistený skutkový stav podľa príslušných ustanovení, ktoré použil.

Odôvodnenie má obsahovať dostatok dôvodov a ich uvedenie má byť zrozumiteľné. Súd je povinný formulovať odôvodnenie spôsobom, ktorý zodpovedá základným pravidlám logického, jasného vyjadrovania a musí spĺňať základné gramatické, lexikálne a štylistické hľadiská. Účelom odôvodnenia súdneho rozhodnutia je predovšetkým doložiť správnosť rozhodnutia súdu, pričom odôvodnenie je zároveň aj prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydávaní rozhodnutia a nástrojom ochrany pred svojvôľou súdnej moci. Odôvodnenie rozsudku by malo účastníkom konania dovoľovať posúdiť, ako súd v ich veci vyložil a aplikoval príslušné právne predpisy a akými úvahami sa spravoval pri svojom rozhodovaní vo veci samej.

Dovolací súd konštatuje, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia v súlade s ust. § 157 ods. 2 O. s. p. v spojení s ust. § 211 ods. 2 O. s. p. obsahuje všetky náležitosti kladené zákonom.

Navrhovateľ podal dovolanie z dôvodu, že odvolací súd na ním tvrdené skutočnosti nesprávne aplikoval ust. § 205a O. s. p., z ktorého dôvodu návrh na nariadenie predbežného opatrenia nesprávne posúdil.

Z uvedeného je zrejmé, že dovolanie smeruje proti nesprávnemu právnemu posúdeniu veci, pre ktorý dôvod nie je procesná prípustnosť dovolania daná.

Keďže v danom prípade neboli splnené podmienky pre prípustnosť dovolania v zmysle § 239 O. s. p. a dovolací súd nezistil taktiež, že v konaní pred súdom odvolacím došlo k takému pochybeniu, pre ktoré by bola daná prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O. s. p., dovolanie navrhovateľa pre jeho neprípustnosť podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. v spojení s ust. § 243b ods. 5 O. s. p. odmietol.

O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa ust. § 243b ods. 5 v spojení s ust. § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O. s. p. tak, že v dovolacom konaní úspešnému odporcovi priznal nárok na ich náhradu za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, vyjadrenie) po 27,75 Eur + 19% DPH a 2x paušálnu náhradu po 7,21 Eur + 19% DPH podľa ust. § 11 ods. 1 písm. a/, § 14 ods. 3 písm. a/ § 14 ods. 8, § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z. z., t. j. trovy dovolacieho konania celkom vo výške 83,20 Eur s DPH.

Toto rozhodnutie bolo prijaté rozhodnutím senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 26. októbra 2011

JUDr. Beata Miničová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová